

Aksel Møller: Jeg ved egentlig ikke, hvorfor dette råd kommer sådan, om jeg så må sige, post festum fra det ærede medlem hr. Gustav Pedersen. Forholdet er ganske simpelt det, at vi ved den holdning, vi indtog, viste vort forhold til regeringen. Skulle vi have lært af den højtærede statsminister, hvorledes man for-gæves løber storm med mistillidsdagsor-dener, således som den højtærede statsmini-ster gjorde, da han var leder af opposi-tionen i dette ting? Nej, vi har lært at bære os anderledes ad og udtrykke os lige så tydeligt uden at benytte den slags me-toder.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen har ordet for en kort bemærkning.

Gustav Pedersen: Jeg skal love det ærede medlem hr. Aksel Møller, at næste gang skal jeg give ham de gode råd i tide. Jeg troede forøvrigt, han var så velbe-vandret herinde, at det ikke var nødven-digt. Jeg kan dårligt tænke mig, at det ærede medlem ikke vidste, hvorledes situa-tionen kunne fremkaldes, hvis altså det konservative parti havde ment det helt alvorligt med sine stærke ord.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Aksel Møller har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Møller: Det begynder nu at blive ganske interessant. Må jeg nu have lov til at spørge det ærede medlem, som jo er sin rigsdagsgruppens formand, om en mis-tillidsdagsorden, stillet af det konservative folkeparti her i tinget og f. eks. kun sam-lende det konservative folkepartis stemmer, ville betyde, at regeringen udskrev valg? Det er jo derom, det drejer sig. Hvis det ærede medlem havde været i stand til at fortælle os det inden debatten forleden, havde situationen været anderledes, men mon det ærede medlem var det?

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen har ordet for en kort bemærkning.

Gustav Pedersen: Det havde vel været muligt for det ærede medlem, så behændig måtte han kunne være, at forme denne dagsorden således, at venstre var nødt til at stemme for den. Det ville have været en langt klarere situation. Det var det, det ærede medlem ikke ønskede at prøve, og

så får han undskyldte, at vi tvivler om al-voren. Men nu kommer vi til den næste korsvej, og så får vi se, hvor megen alvor der er i det.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Med retsforbundet kan man til enhver tid få nøjagtig så lang en diskus-sion, som man har tid til at tage.

Hvad angår det ærede medlem hr. Bjør-ners sidste indlæg, skal jeg ikke gå i enkelt-heder. Jeg vil blot benytte anledningen til at svare på noget, som jeg desværre ikke fik lejlighed til at svare på under den store debat i onsdags. Det drejer sig om det ærede medlem hr. Viggo Starckes statistiske oplysninger, der gik ud på, at ifølge en statistik, som vi senere fik at vide stammer fra Vedel Petersens bog „Danmarks Stati-stik“, var reallønnen her i landet fra 1929 til 1939 faldet med 12 pct. Jeg har i den mellemliggende tid haft lejlighed til at kigge efter i Vedel Petersens bog, og jeg har fundet ud af, at det ligger således, at når 1913 sættes lig nul, var reallønnen i 1929, beskæftigelse og arbejdsløshed ibereg-net — og det var jo det, det ærede medlem hr. Viggo Starcke ville have frem —, 118 og i 1939 120, en stigning i reallønnen på 2 points. Hvordan i alverden det kan blive til et fald på 12 pct., skal man vist være retsstatsmand for at finde ud af.

Den evige affære om, hvorfor det ærede medlem hr. Bjørner trådte ud af rigsdagens vareforsyningsudvalg, er efterhånden blevet diskuteret så meget, at man skulle tro, det var et anliggende, der virkelig havde poli-tisk betydning, hvad det ikke har. Jeg har ikke noget imod at drøfte sagen videre, jeg har ikke noget at være ked af i den for-bindelse, men der er, som det ærede med-lem altså selv nævnte, ikke grund til at fordybe sig yderligere i den.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var inde på personaleproblemet i pris- og vare-direktoratet i forbindelse med de omfat-tende afskedigelser, der finder sted. Jeg kan kun henvise til de forhandlinger, der føres mellem Handels- og Kontormedhjæl-perforbundet og finansministeriet og han-delsministeriet, hvorunder man også under-søger muligheden for at placere så mange som muligt af de mennesker, der her afskediges, i statens tjeneste. Hvis ikke man andre steder i statens tjeneste kan finde anvendelse for disse mennesker, som i adskillige år og ikke mindst under krigen hargjort en virkelig stor indsats i krigsadm-inistrationen, er der naturligvis ikke anden vej end afskedigelse.